

Dânsul aceeași dragoste, oare când ne vom apropia de Dânsul ca de un prieten adevărat? Însă noi nu ne apropiem de El astfel, ci stingheriți, parcă cu răceală; și când ne rugăm, și când facem un bine, suntem parcă peste măsură de formali. Iar El vrea să fim firești. Ne-a arătat aceasta prin felul în care a trăit printre noi: simplu, smerit și blând. Trebuie să ne apropiem de Domnul așa cum ne-a făcut; simpli, ca niște copii nevinovați trebuie să ne apropiem de Dânsul.

Domnului îi sunt dragi lucrurile bune pe care le săvârșim. Milostenia și tot ceea ce facem pentru mântuirea noastră, spre folosul semenilor noștri și al Bisericii, toate sunt plăcute Domnului. Dar cea mai dragă și mai plăcută Domnului este dragostea curată, simplă și copilărească, ce se lipește de inima Sa. Iată ce-i este cel mai drag și ce vrea El de la noi! Fiecare suflet o poate face. Și cel bogat, și cel sărac, și cel bătrân, și cel tânăr...

Sursa: **Starețul Tadei**, *Cum îți sunt gândurile, așa îți este și viața*, Editura Predania

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 10 aprilie	18:00	Denia → Sfânta și Marea zi Marți
Marti 11 aprilie	18:00	Denia → Sfânta și Marea zi Miercuri
Miercuri 12 aprilie	18:00	Denia → Sfânta și Marea zi Joi
Joi 13 aprilie	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare unită cu Vecernia
	18:00	Denia celor 12 Evanghelii
Vineri 14 aprilie	08:00	Ceasurile și scoaterea Sfântului Epitaf
	18:00	Prohodul Domnului
Sâmbătă 15 aprilie	08:00	Ceasurile și Sfânta Liturghie a Sfântului Vasile cel Mare unită cu Vecernia
	23:00	Slujba Învierii
Duminică 16 aprilie	12:00	Vecernia Învierii → A doua Înviere

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

BULETINUL PAROHIEI

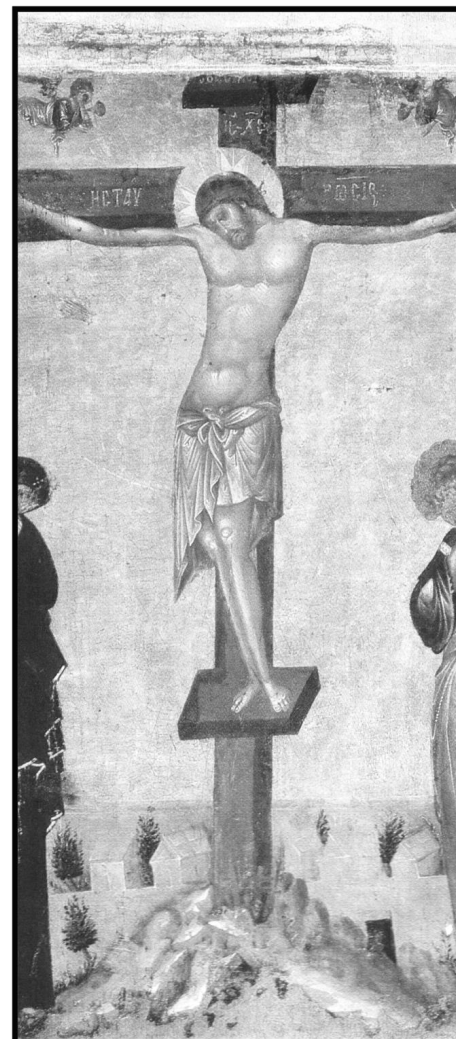
SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„A pătimi pentru Hristos înseamnă a răbda cele ce ni se întâmplă.”

– Sfântul Grigorie Sinaitul

Nr. 482 / 9 aprilie 2023

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

Săptămâna Patimilor, sau Săptămâna Mare, reprezintă perioada de la Florii, până în Sâmbăta cea Mare, inclusiv. Caracteristica acestei săptămâni sunt Deniile, slujba Deniei fiind utrenia din ziua următoare, care se săvârșește în ajun, seara.

În timpul Săptămânii Patimilor ne reamintim și retrăim ultimele zile din viața Mântuitorului, cu întreaga lor tensiune și dramă lăuntrică, într-o stare de sobrietate și de măreție, în același timp, de tristețe, dar și de bucurie, de pocăință, dar și de nădejde. În această săptămână, fiecare zi are un înțeles și un mesaj foarte clar și adânc.

Iată, Mirele vine în miezul nopții.

Luni, în Săptămâna Patimilor, se face pomenirea patriarhului Iosif, vândut de frații săi cu treizeci de arginți. El este o preînchipuire a lui Hristos, care a fost vândut de Iuda. Acuzat de desfrânare, ajunge în temniță. În urma tălmăcirii unor vise, este scos din închisoare și pus

administrator peste tot Egiptul. Stăpânirea lui Iosif peste Egipt era o prefigurare a biruinței lui Hristos asupra păcatelor lumii.

Tot în această zi se face pomenire și de smochinul neroditor, blestemat de Hristos să se usuce pentru că nu avea rod. E o pildă dată omului, din care trebuie să se rețină că Dumnezeu este atât iubire, cât și dreptate. Deci, la judecata de apoi, El nu doar va răsplăti, ci va și pedepsi pe cei ce nu au rodit.

Începând cu Denia de duminică seara, se cântă, până în Sfânta și Marea Joi, următorul tropar: *Iată, Mirele vine în miezul nopții și fericită este sluga pe care o va afla priveghind; iar netrebnică e cea pe care o va găsi lenevindu-se. Vezi, dar, suflete al meu, cu somnul să nu te îngreuezi, ca să nu te dai morții și afară din Împărăție să te încui, ci te deșteaptă strigând: Sfânt, Sfânt ești Dumnezeu nostru, pentru Născătoarea de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.*

Mărți se face pomenirea pildei celor zece fecioare. Este o pildă care are menirea să ne țină trează datoria de a trăi permanent în Hristos. Numai așa vom avea răspuns bun la judecata finală, căci prin împlinirea voii divine, Hristos ia chip în noi. Concluzia acestei pilde este că Hristos trebuie să Se regăsească în fiecare dintre noi în orice moment. Din pildă reținem că cinci fecioare au avut doar candelă, fără ulei, iar celelalte cinci au avut și candelă și ulei. Candela fără ulei reprezintă realizarea de sine în totală nepăsare de ceilalți, pe când candela cu ulei reprezintă evlavia, însoțită de milostenie.

În Miercurea Săptămânii Sfințelor Pătimiri se face pomenirea femeii păcătoase, care a spălat cu lacrimi și a uns cu mir picioarele Mântuitorului, înainte de Patima Sa, ca simbol al pocăinței și îndreptării omului păcătos. Femeia care căzuse în păcate multe, simțind dumnezeirea lui Hristos, adică fiind mișcată de harul dumnezeiesc spre cunoașterea cea mai presus de înțelegere, „a luat rânduială de mironosiță”, adică a făcut ceea ce doreau să facă femeile mironosițe după înmormântarea Mântuitorului. A anticipat înmormântarea Lui Hristos și pregătirea Lui cu miresme, aducând mir de mult preț.

Joia Patimilor, o împătrită comemorare. Joia Patimilor este închinată amintirii a patru evenimente deosebite din viața Mântuitorului: spălarea picioarelor ucenicilor, ca pildă de smerenie, Cina cea de Taină, la care Mântuitorul a instituit Taina Sfintei Euharistii, rugăciunea arhierească și începutul patimilor, prin vinderea Domnului. După ce a săvârșit Cina cea de Taină, Mântuitorul le dă ucenicilor o nouă poruncă: *Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul. Întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții* (Ioan 13, 34-35). Nu întâmplător, venind în fața Sfântului Potir, pentru a primi Sfânta Împărtășanie, noi spunem Mântuitorului: „Nu voi spune Taina Ta vrăjmașilor Tăi, nici sărutare îți voi da ca Iuda; ci, ca tâlharul mărturisindu-

mă, strig Ție: Pomeniște-mă, Doamne, întru împărăția Ta”.

În Sfânta și Marea Joi se săvârșește Liturghia Sfântului Vasile cel Mare unită cu Vecernia, iar în cadrul Sfintei Liturghii euharistice din Sfânta și Marea Joi se scoate Sfântul Agneț, care se păstrează în Sfântul Altar de-a lungul întregului an, pentru a fi dăruit celor nou botezați, celor bolnavi și celor ce se împărtășesc în regim de urgență.

Ca semn al legăturii dintre Botez, Mirungere, Euharistie, se sfințește Sfântul și Marele Mir de către Patriarhul unei Biserici autocefale, împreună cu membrii Sfântului Sinod. Acest Sfânt și Mare Mir a fost preînchipuit atât de mirul de mare preț cu care a fost uns Hristos-Domnul (Ioan 12,7) ca semn al îngropării Sale, cât și de mirul adus de femeile purtătoare de mir în ziua Învierii lui Hristos, Cel ce după înviere a dăruit ucenicilor Săi darul Sfântului Duh (Ioan 20, 22-23). Astfel, Sfântul și Marele Mir arată lucrarea Sfințitoare a lui Hristos în Biserică prin Sfântul Duh, împărtășind oamenilor darul înfierii în iubirea lui Dumnezeu-Tatăl, prin mulțimea darurilor simbolizate de uleiul de măsline, vinul curat și cele 40 de mirodenii din care se prepară Sfântul și Marele Mir.

La sfârșitul Sfintei Liturghii se face rânduiala spălării picioarelor. Altădată, ea se săvârșea pretutindeni în Biserica Ortodoxă; acum ea a rămas doar la Ierusalim, la Roma și la unele mănăstiri și catedrale.

Slujba Deniei din seara de joi este în mod anticipat slujba zilei de vineri, în care prăznuim Patimile cele

mântuitoare ale Domnului nostru Iisus Hristos, în cadrul căreia se citesc cele 12 Evanghelii. Numai o singură dată pe an întâlnim aceste douăsprezece lecturi biblice într-o singură slujbă. De ce? Pentru că Biserica cea iubitoare de Hristos a voit să nu se piardă nimic din ceea ce Sfintele Evanghelii au scris despre Pătimirile și despre Moartea Mântuitorului. Când iubim foarte mult o persoană, iar ea moare în mod neașteptat, printr-o moarte tragică, și mai ales atunci când priveghem persoana respectivă, fiecare spune ceea ce știe din împrejurările în care persoana iubită a trecut din lumea aceasta la viața de dincolo. Tot așa, Biserica a dorit să aducă în memoria fiilor ei tot ceea ce știe, tot ceea ce s-a consemnat în scris despre suferințele și despre moartea Mântuitorului.

Sursa: doxologia.ro

PĂRINTELE TADEI

1914-2003

SĂ FIM FIREȘTI

Dumnezeul nostru, Iisus Hristos, este Dumnezeu desăvârșit și Om desăvârșit. Ca Dumnezeu desăvârșit, El cuprinde toate cu dragostea Sa nesfârșită. Ca om desăvârșit, este iubitor cu fiecare suflet ce se apropie de El. Nouă, totuși, această dragoste a lui Dumnezeu ni se pare cumva îndepărtată, ni se pare că Dumnezeu este foarte departe de noi. De fapt, noi ne depărtăm (de Dumnezeu). El nu se poate despărți de noi, căci El este viața. El este Dragostea deplină. O, oare când vom avea și noi față de